

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **K. O.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2005, č. j. 61 Az 201/2004 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 11. 2004, č. j. OAM -3119/VL -20 -11 -2004, kterým žalovaný zamítl žádost o azyl stěžovatele jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

Proti rozsudku podal stěžovatel včas kasační stížnost.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel napadá postup soudu I. stupně a stejně tak i žalovaného spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, resp. nesprávné aplikace ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona o azylu na případ stěžovatele. Stěžovatel uvádí, že se ve své domovské zemi dostal do finančních potíží, když věřitelé použili k vymáhání pohledávky osob ze zločineckých struktur a stěžovatel tak byl ohrožen nejenom na zdraví, ale i na životě. Pokud hledal ochranu u státních orgánů před vydíráním, pak zjistil, že i tyto jsou součástí zločineckých struktur a stěžovatel tak neměl šanci zajistit ochranu své osoby. V důsledku výše uvedených skutečností byl stěžovatel nucen vycestovat ze země a požádat o azyl. Stěžovatel je přesvědčen, že v jeho případě je dán důvod k udělení azylu dle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť patří do sociální skupiny nečlenů zločineckých struktur a je těmito strukturami pronásledován právě z toho důvodu, že není členem těchto struktur a domovský stát tuto situaci toleruje a podporuje.

V této souvislosti stěžovatel upozorňuje na čl. 65 metodologické Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka, který uvádí, že pronásledování se týká

za normálních okolností kroků, které podnikají orgány nějaké země. Může však vycházet také od některých složek obyvatelstva, které nerespektují normy stanovené v zákonech dané země. Tam, kde místní obyvatelstvo páchá diskriminační či jinak postihující činy, mohou být tyto považovány za pronásledování, pokud je orgány vědomě tolerují nebo odmítají, či nejsou schopné zajistit účinnou ochranu.

Stěžovatel spatřuje naplnění důvodu k podání kasační stížnosti uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., když má za to, že žalovaný nedostatečným způsobem provedl dokazování a na základě takto zjištěného skutkového stavu nemohl spravedlivě rozhodnout. Žalovaný nepřihlédl k omezeným možnostem stěžovatele ohledně zajištění důkazních prostředků o persekuci v domovské zemi.

Stěžovatel má za to, že pro podání kasační stížnosti je taktéž dán důvod zakotvený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť soud nesprávným způsobem přezkoumal předcházející správní řízení, respektive neshledal v tomto řízení procesní vady. Stěžovateli je vytýkáno, že sice uvedl konkrétní ustanovení správního řádu, které měl žalovaný ve správním řízení porušit, avšak již k těmto nepřihlédl konkrétní skutkové důvody pro svá tvrzení o porušení procesních pravidel. Stěžovatel je přesvědčen, že i v tomto případě je Krajský soud povinen přezkoumat napadené rozhodnutí a správní řízení jemu předcházející z hlediska dodržení procesních předpisů. Dle přesvědčení stěžovatele žalovaný porušil správní řád minimálně tím, že nedostatečným způsobem provedl dokazování ve věci. Rozhodnutí žalovaného je v rozporu s ustanovením § 47 odst. 3 správního řádu, neboť není dostatečně odůvodněno. Tuto vadu, dle názoru stěžovatele, nelze odstranit a proto je nutné řízení před správním orgánem provést opakovaně.

Vzhledem k výše uvedenému stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Současně stěžovatel navrhl, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelem splněna.

Krajský soud v Ostravě vydal dne 22. 6. 2005 usnesení č. j. 61 Az 201/2004 - 26, kterým stěžovatele vyzval k tomu, aby si ve lhůtě 15 dnů zvolil zástupce z řad advokátů. Zároveň krajský soud stěžovatele poučil o tom, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení stěžovateli krajský soud doručil na adresu uvedenou v evidenci MV ČR, a to na adresu D. 232, kde se stěžovatel zdržuje ode dne 11. 4. 2005. Výzva byla stěžovateli doručena (dle § 46 odst. 3 zákona č. 99/19663 Sb. občanského soudního řádu, na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 50c odst. 4 o. s. ř.) uplynutím 3 denní úložní lhůty, tj. dne 11. 7. 2005. Stěžovatel na výzvu soudu nereagoval a ve stanovené lhůtě plnou moc pro advokáta nepředložil.

Stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti právně zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. ledna 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu